

Sygn. akt I Ns 1583/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Karp

Protokolant: prot. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z wniosku H. F.

przy udziale J. F.

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków H. i J. F. wchodzi:

1. równowartość samochodu marki M. (...), rok produkcji 1996 w wysokości 3.500,00 zł,
2. nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki J. F. – nieruchomości położoną w L. przy ulicy (...) - w wysokości 144.420,00 zł (sto czterdzieści cztery tysiące czterysta dwadzieścia złotych 00/100),

to jest majątek w łącznej wartości 147.920,00 zł,

II. przyznać w wyniku podziału majątku wnioskodawcy H. F. majątek opisany w pkt I podpunkt 1, a uczestniczce J. F. w pkt I podpunkt 2,

III. zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy tytułem wyrównania udziałów kwotę 70.460,00 zł (siedemdziesiąt tysięcy czterysta sześćdziesiąt złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia prawomocności postanowienia,

IV. przyznać kancelarii adw. A. D. (1) wynagrodzenie w wysokości 8.856,00 zł ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku,

V. ustalić, że zainteresowani ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie,

VI. dalej idący wniosek oddalić.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca H. F. wniósł o podział majątku wspólnego i ustalenie, że w skład majątku wnioskodawcy H. F. i uczestniczki J. F. wchodzi nieruchomości opisane we wniosku o łącznej wartości 101 700 zł, które w wyniku podziału powinny przypaść uczestniczce postępowania, ze spłatą na rzecz wnioskodawcy wartości należnego mu udziału, w wysokości 50 850 zł. Wnioskodawca wniósł także o zasądzenie na jego rzecz kwoty 328 105 zł tytułem zwrotu

nakładów poczynionych przez wnioskodawcę z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestniczki z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się postanowienia.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że małżeństwo zainteresowanych trwało od dnia 15 lutego 1993 roku do dnia 8 sierpnia 2011 r. kiedy Sąd Rejonowy w S. orzekł o rozwiązaniu małżeństwa. W tym okresie nabył wraz z J. F. do majątku wspólnego wymienione we wniosku ruchomości.

Uczestniczka była wcześniej zameżna z A. H., a w wyniku podziału majątku wspólnego uczestniczki postępowania i jej poprzedniego męża A. H., na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku w sprawie (...), J. F. przypadła nieruchomości zabudowana, położona w L. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kłodzku prowadzi księgę wieczystą Kw (...). Spłata udziału na rzecz A. H., w kwocie 50 000 zł, pochodziła z majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania, bowiem zaciągnięte na ten cel przez H. F. kredyty spłacone zostały w okresie trwania małżeństwa stron. W czasie trwania małżeństwa F. uczestniczka nie pracowała i nie uzyskiwała żadnych dochodów. Wskazana nieruchomość była w złym stanie technicznym i wnioskodawca przystąpił do prac remontowych, Na poczet remontów wnioskodawca zaciągnął pożyczki na łączną kwotę 128 292, 88 Euro- tj 576 031, 44 zł i 35 000 marek niemieckich- 80 178, 56 zł, z czego 50 000 zł. zostało przeznaczone na spłatę udziału A. H.. Po wykonaniu remontów uczestniczka sprzedała dom z wyposażeniem małżonkom S. w dniu 24 lipca 2008 roku, nie rozliczając się z wnioskodawcą.

W tych okolicznościach H. F. wniósł o rozliczenie należnego mu udziału w majątku wraz z nakładami na opisaną nieruchomość.

Uczestniczka postępowania J. F. wniosła o odrzucenie wniosku i wskazała, że została zmuszona przez wnioskodawcę do sprzedania majątku w P. i przywiezienia pieniędzy do N. oraz spłaty kredytu, jaki otrzymała w N. jako pomoc finansową dla uczestniczki i syna stron, bowiem H. F. odmówił jej pomocy, związanej z utrzymaniem rodziny wskazując, że jako jedyna właścicielka majątku musi go spieniężyć na utrzymanie w N.. Uczestniczka wydatkowała pochodzące stąd środki na spłatę pomocy i kredytów jakie otrzymała na wsparcie sytuacji finansowej jej oraz wspólnego dziecka zainteresowanych/ k-36/.

Prawomocnym postanowieniem, w dniu 16 sierpnia 2012 roku, Sąd Rejonowy w Kłodzku uznał swą niewłaściwość miejscową do rozpoznania sprawy i przekazał ją do Sądu Rejonowego dla m. stołecznego W..

W uzasadnieniu postanowienia oddalającego zażalenie wnioskodawcy na wskazane zarządzenie, Sąd Okręgowy w Świdnicy wskazał, że w realiach sprawy w istocie na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Kłodzku nie ma żadnego majątku wspólnego uczestników, ponieważ, co jest bezsporne, nieruchomość była majątkiem osobistym uczestniczki, na którą miały być poniesione nakłady z majątku wspólnego jak i szereg ruchomości, stanowiących wyposażenie nieruchomości, zostały zbyte osobom trzecim przed ustaniem wspólności ustawowej, a zatem nie można uznać aby jakkolwiek majątek wspólny uczestników znajdował się na tutejszym terenie. Nie można także przyjąć, aby żądanie wnioskodawcy odnoszące się do rozliczenia tego majątku przez zasądzenie na jego rzecz stosownej należności pieniężnej dotyczyło majątku znajdującego się na tutejszym terenie, skoro obydwójce uczestnicy na stałe zamieszkują w N., gdzie znajdują się ich centra życiowe, dlatego takie żądanie winno być skierowane do sądu właściwego według miejsca pobytu zobowiązanego.

Zarządzeniem z dnia 23 października 2012 roku Sąd Rejonowy dla m. stołecznego W. wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o wyznaczenie do rozpoznania sprawy Sądu Rejonowego w Kłodzku, gdyż przemawiają za tym względy celowości i Sąd Okręgowy w Warszawie wyznaczył do rozpoznania sprawy w całości, Sąd Rejonowy w Kłodzku postanowieniem z dnia 14 listopada 2012 roku.

Pismem z dnia 4 lutego 2013 roku uczestniczka wskazała, że H. F. był świadomy, że nie będzie współwłaścicielem domu w L. przy ul (...), a nakładów na dom od wnioskodawcy nie żądała. Nakłady były przeprowadzone systemem gospodarczym i nie wymagały dużych środków pieniężnych. Wyposażenie domu to stare meble zbierane z wystawek w N., подарowane przez znajomych i gromadzone przez lata, a sprzęt TV przywieziony z kontenerów wymagający

naprawy, natomiast sprzęt agd zakupiony w N. 20 lat temu, w połowie w posiadaniu H. F.. Narzędzia zakupione w N. wnioskodawca podarował swoim kolegom . Uczestniczka wskazała, że H. F. pozostał ze wspólnym samochodem m. nabytym za ostatni kredyt, we wspólnym mieszkaniu stron w W. przy ul. (...) z obecną żoną B. F., a uczestniczka pozostała na ulicy bez środków do życia.

Dom w L. uczestniczka sprzedała z wyposażeniem i spłaciła dług w N., opłaciła adwokatów i zagospodarowała mieszkanie, w którym mieszka z synem M. F., a 25 marca 2011 roku została rozliczona o czym został poinformowany Sąd w S. podczas rozprawy rozwodowej. Nadto oświadczyła, że nie posiada majątku i jest na zasiłku socjalnym 352 euro./ pismo K- 91-93/.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Kłodzku oddalił wnioski o podział majątku wspólnego i w uzasadnieniu orzeczenia wskazał, że nie było przedmiotem sporu, że zawarte 15 lutego 1993 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w W. małżeństwo H. i J. F., rozwiązane zostało orzeczeniem Sądu Rejonowego w S. z dnia 8 sierpnia 2011r. Wnioskodawca przyznał, iż w dniu 24 lipca 2008 r. J. F. zbyła opisaną nieruchomość na rzecz E. i M. małżonków S. wraz z wyposażeniem, obejmującym wskazane we wniosku rzeczy ruchome.

Sąd wywiódł, że wniosek o podział majątku dorobkowego małżeńskiego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania nie jest uzasadniony i przytoczył art. 567 § 1 k.p.c., wskazując że w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Z brzmienia cytowanego przepisu wynika więc, że rozliczeniu w postępowaniu podziałowym podlega całość stosunków majątkowych między małżonkami według stanu na dzień ustania wspólności ustawowej, natomiast stricte podziałowi podlega stan czynny masy majątkowej w chwili dokonywania podziału (uzasadnienie uchwały SN z dnia 19 maja 1989 r., III CZP 52/89 OSNC 1990, nr 4-5, poz. 60).

Dla możliwości przeprowadzenia postępowania podziałowego konieczne jest istnienie majątku, którego orzeczenie ma dotyczyć. Postępowanie to nie może obejmować jedynie rozliczenia nakładów, które generalnie podlegają postępowaniu procesowemu, z woli ustawodawcy zostało wprowadzone w ramy postępowania o podział majątku dorobkowego, dla kompleksowego rozliczenia byłych małżonków. Zwrócił na to uwagę Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 12 kwietnia 2000 r. w sprawie IV CKN 27/00 (LEX 52439) wskazując, że jeżeli nie istnieje już jako obiekt podziału wspólny majątek stron po ustaniu wspólności małżeńskiej, to roszczenia z tytułu zwrotu wydatków, nakładów i spłaconych długów przewidziane w art. 45 k.r.o. podlegają rozpoznaniu w procesie .

Sąd Rejonowy wskazał nadto, że w sprawie poza sporem była okoliczność zbycia wszystkich ruchomości, stanowiących wyposażenie nieruchomości uczestniczki, wraz z samą nieruchomością, w okresie istnienia wspólności majątkowej małżeńskiej, co zresztą stanowiło postawę uznania braku własności miejscowej tut. Sądu i z tych przyczyn wnioski H. F. o podział majątku dorobkowego oddalił.

W apelacji od powyższego postanowienia wnioskodawca zarzucił: naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a to art. 233 § 1 k.p.c., wobec dokonania dowolnych ustaleń faktycznych, wyrażających się w przyjęciu, że wszystkie wymienione we wniosku składniki majątku wspólnego zostały zbyte i na dzień orzekania nie istniał żaden składnik tego majątku, o którym Sąd mógłby orzec oraz nierozpoznanie istoty sprawy wobec poczynienia istotnych w sprawie ustaleń faktycznych w zakresie składników majątku wspólnego stron bez przeprowadzenia jakiegokolwiek postępowania dowodowego. Wskazując na powyższe zarzuty wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy stwierdził że apelacja podlegała uwzględnieniu, bowiem Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy, jak i wydanie w niej orzeczenia wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, co musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji (art. 386 § 4 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Wydanie orzeczenia bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, wyłącznie na podstawie okoliczności bezspornych, jak miało to miejsce w sprawie niniejszej, może, co oczywiste nastąpić, tym niemniej jednak ustalenie przez Sąd istnienia tychże faktów bezspornych może mieć

miejsce w sposób nie budzący wątpliwości: jednoznaczny i precyzyjny, tymczasem Sąd pierwszej instancji, przyjął za bezsporną okoliczność obecnego braku majątku wspólnego, który mógłby podlegać podziałowi, oparł na oświadczeniu wnioskodawcy złożonym na rozprawie w dniu 27 lutego 2013r. o treści:” wnioskodawca oświadcza, iż wymienione ruchomości zbyte zostały wraz z nieruchomością”.

Z powyższego oświadczenia nie wynika więc czy chodzi o, jako owe „powyższe”, ruchomości wymienione we wniosku, czy na przykład w piśmie skarżącego z 12 czerwca 2012r. (k. 41), w którym przyznawał on, iż „uczestniczka twierdziła, że sprzedała dom wraz z wyposażeniem”. Gdy zaś we wniosku wskazane zostały, co podnosi apelacja, również rzeczy ruchome, które, nie musiały stanowić wyposażenia domu (na przykład kosiarki, szlifierki czy wiertarki), to co najmniej wątpliwość Sądu Rejonowego powinno było budzić, czy w świetle takiego oświadczenia wnioskodawcy były podstawy do przyjęcia braku jakiegokolwiek majątku wspólnego. Ta zaś wątpliwość mogła zostać wyjaśniona już przez dopuszczenie dowodu z przesłuchania wnioskodawcy i uczestniczki, a w razie potrzeby także z innych licznie zgłaszanych, już chociażby we wniosku, dowodów, a o których przeprowadzenie wniosek został przez Sąd oddalony (k. 95). Nie bez znaczenia wydaje się również, że wnioskodawca, co podnosił, wskazywał, że swoją wiedzę o zbyciu wyposażenia domu opierał wyłącznie na oświadczeniach uczestniczki, która miała zadysponować majątkiem wspólnym. Uszło nadto uwagi Sądu pierwszej instancji, że również twierdzenia uczestniczki postępowania zdawały się przeczyć temu, aby w skład majątku wspólnego jej i wnioskodawcy nie wchodziły żadne składniki. Jak wynika bowiem z pisma J. F. datowanego na 4 lutego 2013r. (k. 91 odwr), w posiadaniu wnioskodawcy znajduje się wyposażenie mieszkania w W., w N. oraz samochód M.. Ta kwestia, mimo, że przecież Sąd z urzędu ustala skład majątku wspólnego, nie została przez Sąd pierwszej instancji w żaden sposób wyjaśniona.

Sąd Okręgowy zauważył, że istotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, na które powołał się Sąd Rejonowy w uzasadnieniu (postanowienie z 12 kwietnia 2000r., IV CKN 27/00, Wyd. Lex nr 52439), prezentowany jest pogląd, że jeżeli nie istnieje już jako obiekt podziału majątek wspólny po ustaniu wspólności majątkowej, to roszczenia z tytułu zwrotu wydatków, nakładów i spłaconych długów przewidziane w art. 45 k.r. i o., podlegają rozpoznaniu w procesie, ale tak w judykaturze jak i piśmiennictwie prawniczym prezentowany jest także inny pogląd, czego Sąd nie rozważył, że roszczenia o wydatki i nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty jednego z małżonków, które są uwzględniane przez sąd z urzędu, wchodzi w skład majątku wspólnego (zob. postanowienie SN z dnia 10 listopada 2006 r., I CSK 248/06, niepubl., uzasadnienie postanowienia SN z 16 października 1997r. T II CKN 395/97, Wyi nr 50532, Grzegorz Jędrejek, „Komentarz do art. 45 Kodeksu rodzinni opiekuńczego”, Wyd. Lex, 2013.0101, Henryk Dolecki (red.), Tomasz Sokoł< (red.), Marek Andrzejewski, Anita Lutkiewicz-Rucińska, Adam Olejniczak, t Sylwestrzak, Andrzej Zielonacki, „Komentarz do art.45 Kodeksu rodzinnej opiekuńczego”, Wyd. Lex, 2010.09.15). W rozpoznawanej sprawie, jak już wskazano na wstępie rozważań uchybienia Sądu Rejonowego uzasadniały przyjęcie obu podstaw uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponowną rozpoznania, z art. 386 § 4 k.p.c. Wadliwie bowiem, z wyżej wskazanych względów przyjmując za bezsporną okoliczność, że w skład majątku wspólnego nie wchodzi żadne składniki, Sąd, mimo zgłaszanych dowodów, nie ustalił jego składu, ani też nie dokonał podziału oraz rozliczenia nakładów. Gdy zaś postępowanie dowodowe Sądu Rejonowego, który w uzasadnieniu nie poczynił żadnych ustaleń faktycznych, ograniczyło się do dopuszczenia dowodów z dwóch dokumentów: postanowienia Sądu w przedmiocie rozwiązania małżeństwa wnioskodawcy i uczestniczki oraz umowy sprzedaży należącej do J. F. nieruchomości, a zatem dotyczyło okoliczności, które właśnie, odmiennie niż wyżej wskazane, bez wątplenia były bezsporne, to nie może budzić wątpliwości, że wydanie orzeczenia rozstrzygającego sprawę merytorycznie, wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Rozpoznając zatem sprawę ponownie Sąd pierwszej instancji wyjaśni,| przeprowadzając zgłaszane dowody, w tym dowód z przesłuchania wnioskodawcy i uczestniczki, jaki jest skład ich majątku wspólnego oraz orzeknie w przedmiocie jego podziału i rozliczenia zgłaszanych nakładów i wydatków, a w uzasadnieniu orzeczenia poczyni rzeczowe i precyzyjne ustalenia faktyczne, które wszechstronnie rozważy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, wielokrotnie zwracał się do pełnomocnika wnioskodawcy o tłumaczenia dokumentów, dostarczenie oryginalnego nośnika, na którym wykonywane były zdjęcia nieruchomości, ustalał posiadanie przez zainteresowanych polskiego obywatelstwa,

wyznaczał rozprawy celem przesłuchania zainteresowanych zamieszkujących na stałe w N. i przesłuchania świadków oraz powołał biegłego rzeczoznawcę majątkowego celem wyceny nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty oraz dopuścił dowód z materiałów i orzeczeń znajdujących się w aktach SO w Świdnicy z powództwa H. F..

Sąd ustanowił dla uczestniczki J. F., która wykazała trudną sytuację finansową i niemożność stawiennictwa w P. na rozprawach, pełnomocnika z urzędu. Ustanowiony pełnomocnik uczestniczki wniósł o przesłuchanie uczestniczki w N. i złożył wykaz pytań 8 grudnia 2015 roku, a 5 stycznia 2016 roku wykaz pytań złożyła pełnomocnik wnioskodawcy i 6 czerwca 2016 roku w siedzibie Konsulatu Generalnego RP w K. przesłuchana została J. F..

Ustanowiony pełnomocnik podtrzymał stanowisko uczestniczki z pisma z 4 lutego 2013 roku i wskazał, że żądania wnioskodawcy w zakresie składu rzeczowego i wartości majątku wspólnego nie znajdują uzasadnienia, natomiast co do roszczeń z tytułu nakładów i wydatków majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki SA one zawyżone w sposób rażący. Wskazał także, że podział majątku wspólnego obejmuje przedmioty majątkowe, które były składnikiem majątku wspólnego w chwili ustania wspólności ustawowej które istnieją w chwili dokonywania podziału. Jeżeli więc sam wnioskodawca przyznaje, że ruchomości, które znajdowały się w nieruchomości uczestniczki w L. zostały sprzedane wraz z nieruchomością, to Sąd nie może przecież przyznać na własność komukolwiek rzeczy, która jest własnością osoby nie biorącej udziału w postępowaniu lub też rzeczy, które z jakichkolwiek przyczyn nie istnieją. Uczestniczka ponownie zaprzeczyła, by wnioskodawca kupował jakiekolwiek meble bądź przedmioty gospodarstwa domowego na wyposażenie nieruchomości w L.. Zdecydowana większość rzeczy pochodziła z wystawek lub darowizn od znajomych, którzy pozbywali się rzeczy używanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małżeństwo H. i J. F., zawarte 1 lutego 1993 roku w W. w N., rozwiązane zostało 8 sierpnia 2011 roku, przez Sąd Rejonowy w S... Sąd w S. poinformował Sąd Rejonowy w Kłodzku, na zapytanie w przedmiotowej sprawie, że w postępowaniu przez Sądem w N. nie została podjęta decyzja o majątku wspólnym i aktywach małżeństwa F..

Dowód:

- akt małżeństwa w aktach (...) K- 8
- orzeczenie K- 14-15
- tłumaczenie informacji K- 343

W skład majątku wspólnego byłych małżonków F. nie wchodzi nieruchomość położona w L. przy ul. (...). Nieruchomość przy ul. (...) w L. należała do majątku osobistego uczestniczki J. F., która sprzedała ją w czasie trwania małżeństwa w dniu 24 lipca 2008 roku za 350 000 zł. Uczestniczka otrzymała całą nieruchomość w wyniku podziału majątku z pierwszym mężem A. H., z którym była zamężna od 19 lutego 1977 roku do 21 maja 1992 roku i miała troje dzieci.

Dowód:

- umowa sprzedaży K- 16-20, - postanowienie i wyrok w aktach (...) K- 57 i 7

H. i J. F. w czasie trwania małżeństwa zamieszkiwali wraz z trójką dzieci uczestniczki i wspólnym synem M. w W. w N., a w wolnym czasie przyjeżdżali do nieruchomości w L., przebywali tam i robili nakłady na remont domu.

WN. zainteresowani będący obywatelami N. i P. zaciągnęli pożyczki : 35 000 marek niemieckich 13 marca 1996 roku- H. i J. F., w roku 2003 – H. F. 20 400 Euro, w 2007 roku H. i J. F.- 3 000 euro, w 2004 roku – H. i J. F. 22 244, 16 Euro, J. F. 62 459,69 euro – żyrant H. F., plan spłaty od 1 stycznia 2006 roku, pożyczka udzielona J. F. 29 października 2007 roku do czasu sprzedaży domu jako świadczenie socjalne do spłaty.

Dowód:

- umowy K- 12-13, 21-22, 23-25
- przesłuchanie wnioskodawcy K- 175-176
- tłumaczenie K- 247-248
- zeznania świadka U. G. (1) K- 510-512

W skład majątku wspólnego byłych małżonków F. wchodził samochód m. (...) rocznik 1996, nabyty w czasie trwania małżeństwa 16 kwietnia 2007 roku, zarejestrowany w N. na H. F.. Pojazd był sprawny i wnioskodawca korzystał z samochodu do 2015 roku. Aktualnie nie posiada pojazdu, zdał go na złom. Wnioskodawca i jego pełnomocnik wskazywali wartość m. na 3000 zł i 2 500 zł. Jest to m. (...) rocznik 1996.

Wartość m. z tego rocznika wynosi aktualnie 3500 zł. Ceny modeli tego typu z lat 1993-1999 wynoszą na listopad 2017 roku od 3178,58 zł do 4661,91 zł. **Dowód:**

- przesłuchanie wnioskodawcy K- 176,
- protokół K- 512,
- oświadczenie wnioskodawcy protokół K- 645
- informacja z serwisu gratka K- 645a
- dowód rejestracyjny K-195

W czasie trwania małżeństwa, w nieruchomości w L. przy ul (...), H. F. i J. F. przeprowadzali remonty. Wykonali remont tarasu, ocieplenie piwnic i poddasza, ogrodzenie, wymieniali okna, drzwi, remontowali instalacje, zrobili łazienki i urządzili ogród. Zainteresowani zamówili i wbudowali w kuchni meble i sprzęt AGD, cyklizowali podłogi i zrobili panele.

Po sprzedaży nieruchomości przez J. F. w roku 2007 E. i M. S., nowi nabywcy wykonali kolejne remonty kapitalne budynku. Przed nabyciem domu, został on wyceniony przez Bank, jako wymagający remontu. Dom nabyty od J. F. miał elewację jeszcze z okresu budowy. Nowi nabywcy wykonali ocieplenie domu i pomalowali nieruchomość. Dom kupiony został do dużego remontu stąd jego niewygórowana cena, sprawdzona przez Urząd Skarbowy w wyniku kontroli.

W cenie domu znajdowały się meble znajdujące się w nieruchomości. Dom został sprzedany z meblami z płyty, łóżkiem, wbudowaną szafą i szafkami. W cenie domu była zamówiona i zakupiona przez byłych małżonków kuchnia, wykonana przez świadka R. H. oraz sprzęty, w tym zmywarka, która się zepsuła, a także częściowo połamany okap, zabudowana lodówka i kuchenka z płytą indukcyjną.

Zabudowa kuchni była częściowo zdewastowana, wyrwany panel, a wyposażenie kuchni było zużyte. W łazience nie było umywalki, wymieniono oświetlenie, została stolarka drzwi i okien, która nie jest w guście nabywców. Na piętrze w chwili zakupu był beton w przedpokoju. W domu pozostały nieprawidłowo zamówione drzwi i boazerie.

Cały budynek został przez P. S. ocieplony styropianem. Kominek w ogrodzie był spękany i nie nadawał się do użytku. W drugim roku po zakupie nowi nabywcy wykonali nową elewację. Na tarasie pozostały nie konserwowane i zniszczone konstrukcje. Przybudówka z tarasem została nieprawidłowo wykonana i lało się na dół.

Zdjęcia okazane przez wnioskodawcę, jako dotyczące remontów H. F., pochodzą z czasów gdy remont wykonali już nowi nabywcy/ K- 256/.

Wnioskodawca nie dostarczył Sądowi oryginalnego nośnika będącego źródłem okazywanych zdjęć, pomimo zarządzenia.

Nowi nabywcy P. S. włożyli w remont domu 150 000zł, bo była taka potrzeba. W pierwszym roku po zakupie nieruchomości zrobili schody i balustrady wewnątrz domu, wykonali alejki z kostki na zewnątrz i podjazd do garażu. Przed pierwszą zimą wykonali piec, który miał 12 lat oraz instalację elektryczną w najniższej części domu.

Dom był zagrzybiony i wymagał przebudowy instalacji c.o. W domu wykonany został kominek by ogrzać nieruchomość, w której było zimno i nowi nabywcy nie mogli go ogrzać. Wymienione zostały spróchniałe balustrady przy balkonach i przebudowane schody wejściowe, wykonana nawierzchnia tarasu, balustrady zmieniono z drewnianych na metalowe.

Ruchomości do domu w L. przywożone były przez byłych małżonków z N., z wystawek lub od znajomych. Zainteresowani nie przedstawili żadnych dowodów zakupu nieruchomości.

Zniszczone meble skórzane J. F. przed opuszczeniem nieruchomości przerzuciła przez ogrodzenie do sąsiadki U. G. (1). Część mebli jeszcze w czasie trwania małżeństwa zainteresowani po przywiezieniu z N. sprzedali lub rozdali sąsiadom. / K-510-512/

Wnioskodawca miał sporo sprzętu, jakiego, świadkowie nie pamiętają, ale np. drabina wnioskodawcy została u świadka A. D. (2). / K- 253 /

Dowód:

- zeznania świadków:

E. S., M. S., R. H.,

T. K., E. Ł., A. D. (2), S. S. (2),

K. P., K- 253-257

- przesłuchanie uczestniczki K- 439-446 i wnioskodawcy K- 175-176

-zeznania świadka U. G. (1) K- 510-512

I informacja bankowa i umowa w aktach (...) K- 99-110

Opis stanu budynku w aktach (...) k- 121-145

Opis i wykaz ruchomości w aktach (...) k-166-172

Brak dokumentacji dotyczącej wynajmu nieruchomości. Dom był wynajmowany przez uczestniczkę i jej pierwszego męża A. H..

Dowód:

-pismo Szkoły K- 493,

- zeznania świadka U. G. (1) K- 510-512

Powołany na wniosek H. F. biegły sądowy rzeczoznawca majątkowy, dokonał wyceny nakładów na nieruchomość ustalonych na podstawie zdjęć nieruchomości, zeznań przesłuchanych świadków, przesłuchania zainteresowanych, dokumentów bankowych, zdjęć i zeznań świadków w sprawie (...) oraz materiałów z akt (...).

Sprawa (...) wytoczona przed Sądem Okręgowym w Świdnicy przez H. F. nabywcom nieruchomości E. i M. S. dotyczyła uznania czynności prawnej za bezskuteczną. Prawomocnym wyrokiem SO w Świdnicy z 25 września 2014 roku powództwo H. F. zostało oddalone.

Sprawa (...) dotyczyła podziału majątku uczestniczki i jej pierwszego męża A. H..

W opinii sporządzonej 10 kwietnia 2017 roku powołany biegły sądowy, rzeczoznawca majątkowy M. A., ustalił aktualną wartość nakładów na nieruchomość przy ul (...) w L., stanowiąca do 2007 roku majątek osobisty uczestniczki, poniesionych przez wnioskodawcę z majątku wspólnego.

Biegły przeanalizował materiał dowodowy, dokumenty, akty notarialne, zeznania świadków, zdjęcia i wskazał, że nakłady dokonane przez wnioskodawcę z majątku wspólnego byłych małżonków F. zwiększyły wartość nieruchomości o 144 420 zł.

Zdaniem biegłego obecnie niemożliwe jest ustalenie wykonanych robót na podstawie ich oględzin, a jedynie w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, z uwagi na inny stan nieruchomości niż w dacie zakupu przez Państwa S..

Dowód:

- wyroki w aktach (...) K- 290, 361, postanowienie K- 473

- w aktach sprawy wyrok i uzasadnienie K- 209-217

- Zdjęcia K- 516-531,

- opinia główna K- 571- 582, uzupełniająca K- 605-610

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Nie jest sporne, że zainteresowani byli małżeństwem od 1993 do 2011 roku, a w czasie trwania małżeństwa w 2007 roku uczestniczka sprzedała nieruchomość położoną w L. przy ul. (...), stanowiąca majątek osobisty uczestniczki.

Zgodnie z art. 567. § 1. K.p.c. W postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi § 3. Do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w paragrafie pierwszym stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku.

W postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd rozstrzyga o składzie i wartości tego majątku.

W powyższym celu Sąd przesłuchał wnioskodawcę, dopuścił dowód z przesłuchania uczestniczki przez Konsulem Generalnym RP w K., przesłuchał świadków na okoliczność przeprowadzanych remontów i nakładów oraz składu majątku, dopuścił dowody z dokumentów i zeznań świadków znajdujących się w aktach SO (...), (...) oraz powołał biegłego z zakresu szacowania nieruchomości do wyceny nakładów, których rozliczenia i zwrotu zażądał wnioskodawca w sprawie o podział majątku.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego - przesłuchania zainteresowanych, zeznań świadków w przedmiotowej sprawie i sprawie (...) prowadzonej przez Sądem Okręgowym w Świdnicy, dowodu rejestracyjnego pojazdu, materiałów z akt sprawy (...), dokumentów ze sprawy (...) Sąd ustalił, że do majątku wspólnego stron wchodzi samochód m. (...) rocznik 1996 nabyty w 2007 roku, zarejestrowany w N. na wnioskodawcę w czasie trwania małżeństwa stron postępowania.

Wskazywane przez wnioskodawcę we wniosku ruchomości, których wartość ocenił H. F. na 101 700 zł, nie zostały zaliczone do majątku wspólnego podlegającego podziałowi i rozliczeniu bowiem nie zostało nawet uprawdopodobnione ich istnienie i posiadanie w dacie rozwiązania małżeństwa F..

Część ruchomości, jak wynika z przesłuchania wnioskodawcy i uczestniczki oraz zeznań świadków E. i M. S.-nabywców nieruchomości sprzedanej w 2007 roku, została zbyta wraz z nieruchomością już w roku 2007 i nie istniała jako składnik majątku wspólnego w roku 2011.

Cześć ruchomości, jak wynika z zeznań tych świadków i przesłuchania zainteresowanych już w momencie ich przywiezienia do P. była zużyta i zniszczona, pochodziła z wystawek i darowizn znajomych.

Skórzany komplet opisany przez świadka U. G. (1) został jej podarowany, był zniszczony i został przerzucony przez ogrodzenie do ogrodu świadka/ K 510 odwrót/.

Nowi nabywcy nieruchomości oraz sprzedająca J. F., a nawet wnioskodawca, zgodnie wskazali, że w cenie domu sprzedanego w 2007 roku ujęte były meble znajdujące się w dacie sprzedaży w nieruchomości.

Dom został sprzedany z meblami z płyty, łóżkiem, wbudowaną szafą i szafkami. W cenie domu była zamówiona i zakupiona przez byłych małżonków kuchnia, wykonana przez świadka R. H. oraz sprzęty agd, w tym zmywarka, która się zepsuła, a także częściowo połamany okap, zabudowana lodówka i kuchenka z płytą indukcyjną. Zabudowa kuchni była, jak wskazali nabywcy częściowo zdewastowana, wyrwany był panel, a wyposażenie kuchni było zużyte.

Niektóre ruchomości, jak wskazała świadek G. byli małżonkowie sprzedali sąsiadom /K- 511/, a zmarły mąż świadka U. G. otrzymał od wnioskodawcy H. F. narzędzia, których świadek nie umie opisać. Jak wskazała świadek małżeństwo F. przyjeżdżające do L. z N., znane było z otwartości i rozdawania swoich rzeczy sąsiadom. / protokół K- 512 / .

Powyższe ustalenia oraz brak jakichkolwiek wniosków pełnomocników zainteresowanych w przedmiocie ustalenia innych ruchomości znajdujących się w P. lub w N. oraz brak dowodów zakupu ruchomości, uzasadnia przyjęcie, że ponieważ podział majątku wspólnego obejmuje przedmioty majątkowe, które były składnikiem majątku wspólnego w chwili ustania wspólności ustawowej, to jedynym ustalonym składnikiem jest samochód m.- a wobec zdania go przez wnioskodawcę, jego równowartość według aktualnych cen wynosząca 3500zł.

Sąd objął podziałem wyliczone przez biegłego na podstawie bogatego materiału dowodowego nakłady na majątek osobisty uczestniczki. Nakłady te wycenił biegły na 144 420 zł, wskazując w opinii z kwietnia 2017 roku, że zwiększyły one wartość nieruchomości.

Cały zatem majątek wspólny zamyka się łączną kwotą 147 920 zł.

Wnioskodawca otrzymał równowartość samochodu m. (...) rocznik 1996, ustalonej na podstawie cen z serwisu internetowego gratka, w wysokości 3500zł. Z tego pojazdu jak sam wskazał korzystał od chwili zakupu w 2007 roku do daty zdania pojazdu. Wartość ta zbliżona jest do wartości podawanej w toku postępowania /K-176 - przesłuchanie wnioskodawcy, K-512 oświadczenie pełnomocnika wnioskodawcy/. Późniejsze wskazywanie że pojazd miałby aktualnie 20 lat pozostaje bez znaczenia dla sprawy, bowiem wnioskodawca nie zażądał jego wyceny i nie przedstawił dowodów na okoliczność braku wartości m. w stanie z 2011 roku, a zatem notowania pojazdu podobnego, a nawet pojazdów z lat wcześniejszych, od 1993 roku, pozwalają na przyjęcie wartości pojazdu na 3500zł.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika wnioskodawcy złożone po wydaniu opinii przez biegłego o wycenę nakładów po dokonaniu ich oględzin.

Biegły rzeczoznawca majątkowy w opinii głównej i uzupełniającej, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym i po przybyciu na miejsce oględzin wskazał, że wycena nakładów możliwa jest wyłącznie na podstawie materiału

dowodowego, niemożliwa jest na podstawie oględzin z uwagi na zmiany w stanie nieruchomości ustalone w toku sprawy dokonane przez nabywców od roku 2007 przez 10 lat zamieszkiwania.

Sąd oddalił także wniosek o wycenę ruchomości zgłoszony po rozprawie 5 grudnia 2017 roku przez pełnomocnika wnioskodawcy, który nie tylko nie stawiał się na tę rozprawę, ale też nie poinformował wnioskodawcy ani o terminie ani o przyczynach swego niestawiennictwa i braku zastępstwa procesowego.

Z ustaleń zebranego do dnia 5 grudnia 2017 roku materiału dowodowego wynikało już bardzo wyraźnie, że wycena taka nie może zostać dokonana z uwagi na okoliczność, że brak ruchomości, które były składnikiem majątku zainteresowanych w dacie rozwiązania małżeństwa, bowiem zostały one albo sprzedane wraz z domem w 2007 roku albo подарowane lub sprzedane przez zainteresowanych sąsiadom w trakcie trwania małżeństwa, gdy przyjeżdżali do P..

Złożone wnioski miały zatem na celu wyłącznie dalsze wydłużenie postępowania, którego długotrwały bieg wynikał już z faktu zamieszkiwania stron w N., opóźnień lub braku realizacji zarządzeń Sądu, / nie dostarczone przez wnioskodawcę tłumaczenia dokumentów i nie dostarczony nośnik zdjęć /oraz zgłaszanych usprawiedliwień i wniosków o odraczenie rozpraw, a nawet wskazania na ostatniej rozprawie 21 grudnia 2017 roku, wbrew wcześniejszym ustaleniom i oświadczeniom, że nie ma dowodów by m. stanowił składnik majątku wspólnego.

O kosztach orzeczono po myśli art. 520 § 1 k.p.c. Zasadą jest, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.